

Елин Пелин

Рози

Има рози благоуханни. Тяхната нежна краска прилича на оная фантастична краска, с която усмивката на слънцето багри малките пушести облачета, които вечер го изпращат отдалече.

* * *

Има рози червени. Те напомнят цвета на жива рана и всяко тяхно цветелистче прилича на кърваво петно.

Това са огнените рози на страстта.

* * *

Има рози жълти, жълти като пламъка на восъчна свещ, като лицето на есента. Това са тъжните рози на раздялата, розите на примирението със съдбата.

Поздравете мълком тия благородни рози, когато ги видите да красят гърдите на някого.

* * *

Има рози бели, бели като луната, когато сутрин слънцето я заварва още на небето и погледите им се срещат.

Това е розата на мълчаливата и безнадеждна любов, на копнежа и на тъжните самотни мечти.

* * *

Има рози черни, те са рози вечни, защото никога не процъфтяват. Шиповете им са остри и цветелистчетата големи и къдрави.

Тия странни рози растат в човешките души.

Това са черните рози на тъгата.

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5764>]